

vi mene, at der derved sker Bølgerne en Retfærdighed, som de allerede have Krav paa, men ogsaa fordi vi ønske — jeg tror at turde sige det paa Alles Vegne — dette Thing forøget i saa høi Grad som muligt, fordi vi formene derved at kunne bidrage til at komme ud over den ulykkelige Strid, som har været i saa lang Tid her i Landet. Det er jo en kjendt Sag, at i 1866 gif Folkethinget villigt ind paa en Forøgelse af Landsthingskredsene i Forventning om, at der vilde ske den Retfærdighed overfor Folkethingsvælgerne og dette Thing, som det havde Krav paa, nemlig en Forøgelse af Kredsenes Antal i Overensstemmelse med den vøgende Folkemængde. Det er dette Retfærdighedskrav, som Befolkningen nu har, og naar det faaes opfyldt, saa er det at forvente, at den almindelige Valgrets Thing vil komme til at udøve en saadant Indflydelse paa vor politiske og økonomiske Udvikling, som vil være til Held og til Gavn for Befolkningen, og derfor ønske vi, at det maa lykkes i en ikke fjern Fremtid at faae et saadant Forslag fremmet. Jeg skal derfor paa egne og øvrige Forespørgeres Vegne tillade mig at rette følgende Forespørgsel til den høitærede Indenrigsminister:

Agter Indenrigsministeren, saasnart Resultatet af Folketællingen af 1ste Februar 1890 foreligger, at indbringe i Folkethinget Forslag til Lov om en forandret Inddeling af Folkethingskredsene i Overensstemmelse med Grundlovens § 32?

Jeg skal endnu blot ganske kortelig tilføje, at naar der her i Forespørgselen staar: „saasnart Resultatet af Folketællingen af 1ste Februar 1890 foreligger“, saa er det selvfølgelig ikke Meningen, at Forslaget skulde forelægges, saasnart Folketællingen blot foreligger i samlet Tal, men Meningen er selvfølgelig, at snarest mulig, saasnart Materialet kan blive tilstrækkelig bearbejdet i den Henseende, bør der forelægges et saadant Forslag til Lov. Da det saavel fra Hæretallet som fra Mindretallet og af den ærede Minister blev gjort gjældende under Behandlingen af Forslaget, da det forelaa her, at naar man skulde gaa til en Omlægning af Kredse, saa kunde man næppe gjøre det paa den Maade, som det skulde og burde gøres, paa, uden man havde en Folketælling lige bagved sig, og at det derfor var rigtigt at vente, til Folketællingen af 1ste Februar 1890 havde fundet Sted, og havde givet det fornødne Materiale, tillade vi os at spørge den ærede Minister, om han saa nu, forhøventlig i Begyndelsen af næste Samling, vil forelægge et saadant Forslag til Lov.

Formanden (Høgsbro): Jeg maa bede ærede Medlemmer om at forblive paa deres Pladser.

Indenrigsministeren (Singerlev): Ja, det er ganske rigtigt, at jeg ved tidligere Behandling af denne Sag har nævnt, at en Folketælling burde ligge lige bag ved, for at man kunde fremme Forslag til en Forandring i Folkethingsvalgkredsene. Det vedkjender jeg mig ogsaa nu. Jeg skal ogsaa svare bekræftende paa det ærede Medlems Forespørgsel, idet jeg antager, at der, naar Resultatet af Folketællingen foreligger paa en saadan Maade, at den kan blive undergivet Bearbejdelse, saa efter behørig Tid paa Grundlag af Resultatet af Bearbejdelsen vil kunne forelægges et Forslag for Thinget her. Jeg tvivler ikke om, at det vil kunne ske i næste Samling. Det er mig ikke bekjendt, naar Resultatet af Folketællingen foreligger saaledes, at det kan benyttes som Grundlag herfor. Maaſte det kan gøres paa et tidligere Standpunkt end det, hvor en systematisk Bearbejdelse af Materialet foreligger. Jeg tvivler ikke om, at et Lovforslag vil kunne forelægges for Thinget i Begyndelsen af næste Samling. Det er ganske sikkert, at man i Henhold til Grundlovens § 32, som paabjyder en forandret Inddeling af Folkethingskredsene, maa fremme Forslaget. Paa hvilket Grundlag man vil bygge ved Udarbejdelsen, skal jeg ikke her komme ind paa; det maa forbeholdes at overveies nærmere i Fremtiden. Jeg skal kun sige, at et Lovforslag skal forelægges for det høie Thing saa snart som muligt fra Regeringens Side. Jeg vil egentlig helst indskrænke mig hertil. Jeg har havt Leilighed til den 28de Oktober 1886 ret detailleret at udtale mig om det samme Forhold, som den ærede Forespørger fremdrog, nemlig Thingets tidligere Behandling af dette Forslag, og det kan ikke nytte noget at repetere det. Der var Udskilligt af det, som det ærede Medlem udtalte, som jeg ikke er enig med ham i, men jeg tror, at han i det Hele taget refererede det Faktiske rigtigt, og blandt andet ogsaa vedkjendte sig den store Beslutning, som blev vedtagen af Folkethinget — ja, den blev ikke tagen; der var stillet en Dagsorden af et Udvalg i sin Tid; men en Dagsorden af et Udvalg er ikke lig en Dagsorden, vedtagen af Folkethinget. Smidlertid er det klart, at Regeringen forskjellige Gange har bestræbt sig for at bøde paa de væsentligste Ulemper overfor den Kreds, som det ærede Medlem repræsenterer, og flere andre for talrige Kredse her, uden at det er lykkedes at glennemføre disse Forslag. Hvisken Vel man nu i det Øjeblik